

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

Apollinis et Mercurii

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

et comosus. g Sagittarij ambo.] Diana arcum & phaz-
eram ferebat. succincta semper incedens, & corbuzo induta.
h Hospites mactat.] Fuerunt Tauri omninò inhospitalis,
moribusq; immanissimis, ut quibus hospites omnes Dianæ soleant
immolare, à quibus Taurica appellatur regio. Sunt Sarmatiz
Europæa populi, Scythia à meridie Tawro terminatur. Vnius-
que variz sunt gentes.

ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ

Εργηρς.

APOLLINIS ET

Mercurij.

Iacobo Micyllo interprete.

APOLLO.

Εχας μοι ἀπᾶρ, ὃ Ἐρ-
μῆ, πότερ ὁ Κάστωρ
ἔστι γάτων, ἢ πότερ
ἢ Πολυδάκης; ἐγὰρ ἔδ᾽ ἄρ
ἔσθ᾽ κείναμι αὐτός. Ἐρμ. ὁ μὲν
ἄδεις ἡμῖν ξυγγνώμην, ἢ κἄ-
ν ὁ Κάστωρ λέω, οὐτ ὃ Πολυ-
δάκης. Ἀπ. πῶς ἐγγιγνώ-
σκεις; ὁ μοι γάρ. Ἐρ. ὅτι οὐ-
τ ὃ Ἄπολλον, ἐχθρὸν τῷ
πρῶτον τὰ ἴχνη τῶν πρῶτων
τῶν ἀεὶ λαβὴ παρὰ τ᾽ ἀνταγω-
νιστῶν παντῶν, καὶ μάστιγα,
ὀπίσθ᾽ ὑπὸ τ᾽ βέδρου ὁ Ἀμύ-
κου ἐπ᾽ ὤμῳ, τῷ ἰάσωνι συμ-
πλιον, ἀτρ ὃ δὲ δὴ τοῦτον
ἔμφορνα, ἀπὸ λαοπαρὸς ἔστι,
καὶ

gabatur. Alter autem nil tale pre se fert, sed purus est,
atque

Poliésne mihi dicere,
Mercuri, pter istorum
Castor est, aut pter
Pollux? Nam ego quidem
non facile discrevero ipsos.
MER. Ille qui heri conuer-
satus nobis est, Castor erat:
hic aut Pollux est. APOL.
Quomodo dignoscis? simi-
les enim sunt MER. Quòd
hic quidem, Apollo, habet
in facie vestigia vulnerum,
quæ aliquando ab his acce-
pit quibuscum pugillatu cer-
tauit, & maximè quibus à
Bebryce Amyci filio vul-
neratus fuit, quando cum
Iasone in Colehum nauis.

καὶ ἀπαθὲς τὸ πρόσωπον. ΑΠ.
 ὄνυχας, διδάξας τὰ γυναι-
 ματα, ἐπὶ τὰ γὰ ἀπὸ πάντων ἰ-
 σα, τὸ ὄδὸ τὸ ἡμίτομον, καὶ ἀ-
 εὐρὸν ἡπείρω, καὶ ἀπόλοιον ἐν
 τῇ χειρὶ, καὶ ἰπὸν ὁ κατέρωθεν.
 κός, ὡς τε πομπάκις ἐξ ὃ τὸ μὲν
 πρὸ σῆτορ Κασωρα, Πολυδά-
 κτω ὄνυχας, τὸ δὲ τὸ Πολυδά-
 κτω ὄνόματι. ἀτὰρ ἐπεὶ μοι καὶ
 τόδε τί δέποιε δὲ ἀμφω ξύ-
 γασιν ἡμέτερον, ἀπ' ἐξ ἡμισίας
 ἀρτι ἡνικρὸς, ἀρτι δὲ θεός ἐ-
 σιν ἀρτι ὁ αὐτὸν. Ερ. ἐπὶ φιλα-
 δελφίας τὸ ποιεῖσιν, ἐπεὶ τὸ
 εἶδα ἕνα ἡνικρὸν ἀνὰ τῶν Λύ-
 δας ἡέων, ἕνα δὲ ἀθάνατον
 εἶναι, ἵνα μανθῶστος αὐτοὶ πλὴν
 ἀθανασίαν. ΑΠ. ὁ ξυνοπλὸν ὁ
 Ερμῆ, πλὴν νομῶν ἄγε δὲ ὁ-
 ψοντα ἕως ἀπὸ τοῦ, ὅπερ
 ἐπόθου, οἶμαι, μάλα σὺ πῶς
 τὸ μὲν παρὰ θεοῖς ὁ δὲ πα-
 ρὰ τοῖς φθιτοῖς ὄν; πλὴν ἀ-
 λῶ. ὅς περ ἐξ ὃ μανθῶσ-
 μα, ὁ δὲ Ἀσκληπιδὸς ἰατρῶν, σὺ
 δ.

quod vel maximè opinor desiderabant. Aut quomodo enim,
 cum alter apud Deos; alter apud manes existat? Verum ea-
 men, quemadmodum ego vaticinor, Aesculapius medeius, tu

atque integer facie totus.
 APOL. Operaprecium se-
 cisti, qui discrimina, quibus
 internosci queant, docueris
 me. Nam caetera cerèe omnia
 aequalia sunt, cui pari dimi-
 dia, & stella supernè immi-
 nens, & iaculum in manu,
 & equus virique candidus.
 Quare sapè equidem appel-
 laui hunc Castorem, qui
 Pollux erat: & rursus Ca-
 storem Pollicii nomine. Sed
 & illud mihi dic, cur non
 ambo pariter nobiscum ver-
 santur, sed ex diuiso nunc
 quidem mortuus, nunc au-
 tem Deus est aliteruter ipso-
 rum? MERC. Fraterno
 amore hoc faciūt. Nam cum
 oporteret c alterum ex Lea-
 dæ filijs d mortem obire, al-
 terum autem immortalem,
 esse, diuiserūt itaq̄ inter se ipsi
 immortalitatem. APOL.
 Non sanè prudenti, Mercuri,
 diuisione. Siquidem nec aspi-
 cient sese mutuo hoc pacto.

ἢ παλαίην διδασκῆς, ποιδό-
 πρῖθυσ ἀεὶς ὁ ἄρ. ἢ δὲ Ἀρτι-
 μῆς μαιώτῃα, ἢ τῶν ἄλλων ἕ-
 κας ὅτ' ἔχει τινα τέχνην, ἢ
 θεοῖς ἢ ἀνθρώποις χηνοίμην.
 οὔτοι δὲ τι ποίησοσιν ἡμῖν, ἢ
 ἄρροι ἀναχάσσουσαι, τυλιχῆστοι
 ὄντων, Ἐρμ. δ' ἀμῶς ἀπὸ πε-
 εἰτακταὶ αὐτῶν ἑργῶν ὅ
 Ποσειδάωνι, ἢ καθιπτομένῃ δὲ
 τὸ πῆλαγος, ἢ ἄρ πρὸς ναύτας
 χθρῶσιν ἰδῶσιν, ἐπὶ κα-
 θύσαστας, ἐπὶ τὸ πλοῖον, σῶ-
 ζαυτῶν τὸς ἐμπελοῦσας. Ἀπ. ἀ-
 γαυτῶν, ὡ Ἐρμῆ, καὶ σωτέων
 διζῶσιν πῶν τέχνην.

stare incolumes nauigantes. APOL. Bonam, Mercuri, &
 saluarem narraſ artem.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

DE Polluce, quomodo à Castore internoſcatur, quo-
 tum diuerſa ſtudia fuerunt: nam Pollux pugil cla-
 riſſimus fuit, Caſtor verò optimus eques. Horatius lib.
 2. Scrm. Sat. 1:

Caſtor gaudet equis, ouo prognatus eodem

Pugnis.— Homerus:

Κάστωρ δ' ἔκ' ἀπὸ δαίμων, ἔκ' αὐτῶ ἀγαθῶν πολλὸν δίνεα.

a **IN** facie vulnerum veſtigia.] Caſtor eques nobilis &
 victor, Pollux pugil præſtantiſſimus. Colchos proſectum
 Argonautis. Pollux Amycum Bebyriorū regē, inſidias ſibi ſtruen-
 tem interfecit. Deinde deſum reuerſi, Helenam ſororem à The-
 ſeo ra-

palaſtricam doces, puerorū
 exercitator optimus. Diana
 autem obſtetricatur, atq̄ a-
 liorum ſuam quiſque artem
 habet, vel dijs vel hominibus
 vitilem: hi verò quid agent
 nobiſ? an inertes atque ocioſi
 conuiuabuntur nobiſcum,
 tam grandes cū ſint? MER.
 Haudquaquam, ſed iniun-
 ctum illis eſt, Neptuno, vt mi-
 niſtrent & ſubſeruiant, &
 obequitare ipſos oportet pe-
 lagus: & ſicubi e nauas tem-
 peſtate periclitantes aſpex-
 rint, inſidentes nauigio præ-
 ſtare

ANNOTATIONES.
 Pollux, puerorū exercitator optimus.
 Diana autem obſtetricatur, atq̄ aliorum
 ſuam quiſque artem habet, vel dijs vel
 hominibus vitilem: hi verò quid agent
 nobiſ? an inertes atque ocioſi conuiuabuntur
 nobiſcum, tam grandes cū ſint?
 MER. Haudquaquam, ſed iniunctum
 illis eſt, Neptuno, vt miniſtrent &
 ſubſeruiant, & obequitare ipſos oportet
 pelagus: & ſicubi e nauas tempeſtate
 periclitantes aſpexint, inſidentes nauigio
 præſtare incolumes nauigantes.
 APOL. Bonam, Mercuri, & ſaluarem
 narraſ artem.

seò raptam, receperunt, Aphina vrbe, Theseo absente recepta.
 b Bebyrce.] Hæc aliter ab alijs referuntur: nam Castor à
 Lynceo occisus dicitur. Theocritus Eidyllio 27. de laudibus Cas-
 toris & Pollucis Dioscurorum: id est, geminorum, Iouis Ledæq;
 filiorum, commemorat certamen inter Pollucem & Amycum,
 Neptuni & Melies Nympha filium Bebyriorū principem, ath-
 letam crudelem, atq; hospitium interfectorem. Is enim cum robo-
 re corporis & arte pugilum superaret omnes, crudelem tulit le-
 gem, ne quis hospes aut peregrinus, qui ea loca adijisset, inde dis-
 cederet, quin prius secum castu decertaret. Atqui cum ita multos
 hospites interfecisset, tandem & Pollucem, qui cum Iasone & Ar-
 genauiis eò venerat, secum decertare cogit, à quo victus & occi-
 sus est. Hæc pugna etiam describitur ab Apollonio lib. 2. Argo-
 naut. Sunt autem Bebyrces Bithyniæ populi, quos olim Thraces
 fuisse Strabo testatur, à Bebyrce rege suo nomen sortiti. Ex hac
 gente & Buthen athletam producit Virg. in 5. Aeneid cuius vi-
 ctorem Darentem facit his versibus:

Idemq; ad tumulū quo maximus occupat Hector
 Victorem Buthen immani corpore, qui se
 Bebyrcia veniens Amyci de gente ferebat,
 Perculit, & fulua moribundum extendit arena.

e Alterum ex Ledæ filijs mortē obire.] Castoris mortis
 occasio fuit hæc. Castor & Pollux raperunt filias Leucippi,
 Phœben & Talayran, Lynceo atque Ida fratribus, filijs Apharæ
 desponsatas. Sponsas eas bello repetiuerunt. In eo bello Castor à
 Lynceo interfectus est & Pollux Lyncea interemit: fuisseq; &
 ab ipso Ida interfectus, nisi Iupiter id fulmine prohibuisset, à quo
 Ida interfectus est. Hæc ab Ouidio referuntur in fine lib. 5. Pa-
 storum, & à Propertio. Theocritus etiam hoc certamen describit
 in Dioscuribus. d Mortem obire.] Homerus Castorem
 & Pollucem vocauit ἐρεγκυεζος, hoc est, qui alternis diebus
 fata subirent. Virg. 6. Aeneid.

Si fratrem Pollux alterna morte redemit

Itq; reditq; viam toties—Castore autē occiso, Polluci
 optio data est, vtrum immortalitate solus vt vellet, an cum fra-
 tre vitam communicare. Ille cum fratre maluit alternis viuere,
 proinde apud superos nunc Castor, nunc Pollux, & contrā appa-
 rere.

bbb s vera

vere videntur. Hinc Homerus εἰς ἡμιθέους, ait eos vivere et
mori. e Nautas tempestate periclit.] In magna tempe-
state Gemini caeleste signum apparent quasi stelle in celo insi-
dentes: adiuuarij; se tunc periclitantes existimant Pollucis et
Castoris nomine. A. Columella dicitur Geminum astrum, quod
14. Cal. Iunij Sol ingreditur. Plin. lib. 2. naturalis hist. Cum ge-
minas illas flammis inquit, quæ Castoris ac Pollucis esse puta-
bantur saluatares ac prosperi cursus prænuncias esse dixisset. Ha-
ruin, inquit, aduentu fugari diuam illam ac minacem appella-
tam Helenam ferunt. Quinetiam Franc. Vicomercatus Arist.
Meteorologica exponens cur Castor et Pollux saluatares sint, ex-
plicas.

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

De Castore & Polluce colloquuntur.

Michaël Toxites.

Mercurius fratres Helenæ discernit, & alter

Cur caelo stygijs luceat alter aquis.

Quodq; sit illorum munus, quæ gratia, quorum

Summus diuisa morte refultat amor.

POTES'NE mihi dicere.] *ἤσθ' ἐγώ τινος.* Non ego qui-
dem.] *Ratio.* Ille qui heri conuersatus.] *Responsio.*
Quomodo dignoscis.] *Rogatio de modo.* Quod hic
quidem habet.] *αιτιολογία κατὰ ἀποσπασθῶν.* Operæ
precium fecisti.] *ὀφειλία,* & post discrimina simili iudi-
cium indicat. Quare sæpe equidem.] *Ratio.* Appella-
ui hunc Castorem.] *Conclusio.* Cur non ambo.] *Se-
cunda interrogatio.* Fraternali more hoc faciunt.] *Expo-
sitiō causæ.* Nam cum oporteret.] *ἐκθεσις.* Non sanè
prudenti.] *Improbatio.* Aut quomodo enim.] *Terti-
a interrogatio per comparationem.* Haudquaquam.]
Responsio ab officio illorum. Bonam, Mer-
curi.] *ἐπιχειρησις.*

MARI